

Universitätsbibliothek Paderborn

losephina Lvcernensis

Reiß, Jacob Tschan, Jacob Constantiae, 1658

Quaestio Singularis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

QVÆSTIO SINGVLARIS.

An IOSEPH sit conceptus sinc pece cato originali?

Benevole, præteritum à me, vel etiam ignoratum esse, arguas, en appendo coram omnibus ad Rationis libellam propositam quæstionem. Ac 1. in lance dextra sunt momenta omnia, quæ quidem mihi occurrunt, Sententiæ assirmantis

Nempe 1. eft; Quia fine ulla Censura graviore per annos ducentos lecta & tolerata fuit, etiam post Concilium Tridentinum, in Mariali Bernardini de Bustis Serm. 12. de Despons. MA. RIÆ, part.4.tit. Deus etiam præservavit IOSEPH ab originali: Vbi Auctor hæc habet. Polito, quod expresse dixisset Salvator; inter natos mulierum nullus furrexit vel furget maior in glorià paradisi Ioanne Baptista, adhuc posset teneri quod S. IOSEPH sit maior in gloria ipso loanne Baptista: Si tenere vellemus opinionem unius devoti ipsius S. IOSEPHI, qui opinatus est, quod ficut Deus voluit præservare Beatam Virginem à peccato originali, ut esfet eius digna mater, ita etiam voluit præservare S. IOSEPH, ut esset Matris suæ dignus Sponsus, & eius idoneus Pater nutritius, & Minister purissimus; & quantum possibile esset conformaretur in puritate ipsi innocentissimæ Vira gini: & hanc fuam opinionem confirmat dicto loannis

annis Gerson in exord, Serm. de Nat. B.V. ubi ait; " Sicut decuit, ut MARIA tanta puritat niteret, sicut " disit Anselmus, qua sub Deomaior nequet intelligi, ita ... decuit, ut IOSEPH tanta prarogativa poilleret, quo simi- " litudinem & convenientiam exprimeret talis Sponsi ad " talem Sponsam, de qua natus est IESVS Christius. Vnde « sieut laus MARIÆ est laus Christi fily sui, ita laus 10. " SEPH in praconium redundat utriusg, IESV scilicet & " MARIÆ. Et sic ex adverso dicit sapiens Eccli. 3, quod " dedecus fily est pater sine honore, similiter dedecus Sponsa " effet Sponsus sine honore derelictus. Hæc Gerson. Dicit " autem prædictus devotus, quod per hanc præser- " vationem non sequitur, quod Beatus IOSEPH sit " æqualis Beatæ Virgini per omnia, sed solum con-Nam excellentior fuit præservatio ipsius Matris Dei, quam Sponsisui. Ipsaenim purissima Virgo taliter fuit præservata; quod nullam penitus infectionem sensit in anima, sed nec etiam in corpore; IOSEPH verò habuit corpus infectum ficut alij; sed antequam in eo infunderetur anima, purgatum fuit Sancti Spiritus sanctificatione; & tunc creata & infusa est anima, & ab originali peccato præservata, eò modò, quo credidit M. Paulus de Venetiis, præservatam suisse gloriosam Virginem; quæ tamen ab aliis creditur fuisse excellen- " tius præservata. Hactenus Bernardinus. Et meminit opinionis huius etiam Carthag, lib.4. Hom.12. nihil præterea definiens, securane sit, an reiedanea.

> 2. Quia Elog. 1. ponitur IOSEPH ab zeter-V 2 no. &

'n

1.

-

I

-

a

rı

e

19

nò, & ante omnia, prædestinatus, una cum IESV & MARIA. Sicut ergo vi huius prædestinationis præservata est MARIA à peccato originali, utpote prævisa independenter à peccato Adami, ita ipse quoque, simili prærogativa prædestinationis gaudens, ab eodem proportionaliter præservatus este, dici potest.

3. Quia pro eodem pugnat non leviter, ferè totus ille discursus S. Thomæ in 3. p. q.27. a.4. in c. ex quo Recentiores pro immaculata MARIA Conceptione argumentantur. Nam quidni totidem verbis dicam; Respondeo dicendum, quod illos, quos Deus ad aliquid eligit, ita praparat & disponit, ut ad id, ad quod eliguntur, inveniantur idonei secundum 2. ad Cor. 3. Idoneos nos fecit ministros novi testamenti. Beata autem Virgo (itémque IOSEPH) fuit electa (electus) divinitus, ut effet mater Dei (Sponsus matris Dei, & Pater IESV exceptà folà carnali generatione.) Et ideo non est dubitandum, quin Deus per fuam gratiam eam (eum) ad hoc, idoneam, (idoneum) reddiderit, secundum quod Angelus ad eam (eum) dixit, Invenisti gratiam apud Deum: ecce concipies, &c. (10-SEPH fili David, noli timere, &c.) Non autem fuifset idonea mater Dei, sidoneus vir MARIÆ, & Pater IESV,) si peccasset aliquando: tum quia honor parentum redundat in prolem, secundum illud Prov.17. Gratia filiorum, patres eorum: unde & per oppositum ignominia matris in filium redundasset. Tum etiam quia singularem affinitatem (sive propinquitatem) habuit ad Christum, qui ab ea (eo) carnem accepit (per paternam

nam providentiam diuturnæ nutritionis.) Dicitur autem 2. ad Cor. 3. Que conventio Christi ad Belial? Tum etiam, quia singulari modo Dei filius, qui est Dei Sapientia in ipsa (cum ipso) habitavit non salum in animâ, sed etiam in uterô (non solum spiritualiter, sed etiam corporaliter.) Dicitur autem Sap.1. In malevolam anima non introibit Sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Et ideo simpliciter fatendum est, quod B. Virgo (IOSEPHVS) nullum actuale peccatum (Theologi complures addunt, originale) commisit, nec mortale, nec veniale: ut sic in ea (eô) impleatur, quod dicitur Cant.4. Tota pulchra es amica mea, & macula non est inte. (Cant. 5. v.9. Qualis est dilectus tuus ex dilecto, ô pulcherrima mulierum, &c. Et v. 15. Guttur illius suavissimum : & totus desiderabilis.)

4. Quia multis alijs, cum Virginea sua Sponsa, communibus sibi privilegijs, condecoratus est, ex quibus tamen Auctores moventur ad asserendam Immaculatam prædictæ Virginis Conceptionem. Talia enim sunt, prædestinari & eligi ante omnes alios. Salaz. cap 2. Esse immunem à peccatis actualibus. Cap. 25. & 26. Habere perfectissis, mam Virginitatem. Cap. 27. Plerisque essectibus peccati originalis carere. Cap. 28. Proximè contiungi cum Filio Dei. Cap. 29. Eundem summa cum potestate gubernare. Cap. 30. Confirmari in gratia, Cap. 32. \$. 2.3. Deum clarè vidisse. \$.4. Ergo indidem potest inferri immaculata IOSEPHI Conceptio.

V 1

5. Quia

nis

ore

ple

Te,

erè

, 10

Æ

Itle

los,

ut

um

sts.

ita

12=

ne=

per

m)

cita

0.

11/-

1107

17.

um

uis

er-

m

fura, ut dictum est Mot. 1. Nec doctrina Devou a Bernardino citati constituentis præservationem IOSEPHI in, nescio, qua corporali insectione, qua tamen caruerit MARIA. Absque ea enim adhuc discrimen dari potest, inter MARIAM quidem carussis si nempe dicamus, MARIAM quidem carussis etiam debitò proximò originali; ipsum aus tem hoc contraxisse.

Jam verò & in sinistra Lance ponamus Negantis Sententiz quantacunque consequi possu-

mus, motiva.

Exijs autem 1. est. Quia saltem in genere graviter censetur opposita doctrina. Eam enim Tanner. disp. 4. q. 7. n. 32. temerariam & suspectam de hæresi vocat: quia à regulà sidei absque sundamentô, & contra omnium Orthodoxorum senten-

tiam exceptionem facit.

2. Quia etiam Trident. Sess. 5. in Decr. de Pecc. Orig. videtur condemnare contrarium. Nam 1. cum Apost. ad Rom. 5. ait, in uno homine omnes peccavisse. 2. Adæ peccatum propagatione transsusum omnibus inesse. 3. Ibi non comprehendere se Beatam & Immaculatam Virginem MARIAM Dei Genitricem. De S. autem 10-SEPHO prorsus tacet.

3. Quia neque unus quidem ex Catholicis
Doctoribus ausus est hoc ut probabile dicere; ut
videre est ex Mot. 1. Si enim esset, cur potius ad
Devoti opinationem consugeret? An ergo, in se

tanta,

tantà, singularis opinio, & communi tantopere repugnans, tutò doceri potest?

Quia Motiva affirmantia non convincunt. Vt enim nil amplius dicam de primò, adhuc defendi potest prædestinatio IOSEPHI ab æterno & ante omnia, tametsi ea facta sit post prævisionem contracti peccati originalis. 3. verò in rigore non plus quam immunitatem à peccato actuali exterquere potest. Adhæc autem minus utique pro IOSEPHO facit, quam pro MARIA. Id quod etiam de 4. dici debet. Neque enim vel unicum privilegium in eo gradu concessum est IOSE-PHO, in quo concessum est MARIÆ. Non igitur ex inæqualibus præmissis inferti debet Consequen-

tia æqualis.

5. Quia affirmans Sententia addit onus novum oneri antiquo quò pro Immaculatà MARIÆ Virginis Conceptione inter Articulos Fidei constituenda tot iam annis, coram Summis Pontificibus, incassum decertatur. Potestne ergo aliquis, hac ipsa nondum depugnata lite, ordiri pugnam aliam pro IOSEPHI immunitate, nihi utique profuturam, quam ut Doctores collidantur inter fe, & Hæreticis ansam præbeant, deridendi, aut scindendi doctrinam tunicæ inconsutilis Christi desuper contextæ per totum? In quo quidem aliqui removent à se invidiam facti huius, propterea, quod opinionem istam de immaculato IOSE-PHO, nonnisi ut verisimilem ac probabilem (extra Fidei Catholicæ orbitam) tradant. At hæc audire nolunt. nolunt, quibus eadem Fides exosa est, ducto hinc novo argumento, seu verius mantelo contumacia sua, quod tam facile doctrinis vanis & peregrinis abducamur, contra Apost. monitum, ad Hebr. 13. v. 9.

Resolutio Quastionis.

1. Tutior longe est Sententia Negans.

2. An Sententia affirmans dici possit probabilis ac verisimalis, Doctoribus alijs omnibus

tacentibus, mihi non liquet.

3. Si cui tamen post immaculatam Dei Genifricem, hoc speciale immunitatis Privilegium, probabiliter concedi potest, existimo concedendum esse IOSEPHO.

Ad suius maiorem Laudem, viinam! Deus cogitae tiones nostras omnes converteret!

ORATIO VOTIVA

Ad

S. IOSEPHVM.

Beatissime IOSEPH, Pater Nutritie IESV Christi Filij Dei, & Sponse sanctissimæ Matris eiusdem Dei, Virginis MARIÆ. Ego N. te hodie in Patrem, Patronum, & Advocatum eligo, sirmiterque statuo, ac propono, me nunquam

te derelicturum, neque contra te aliquid unquam dicturum, aut facturum, neque permissurum, ut a meis subditis aliquid contra tuum honorem unquam agatur. Obsecro te igitur, suscipe me in Servum perpetuum: adsis mihi in omnibus actionibus, ac necessitatibus meis; nec me deseras in hora mortis mez, Amen.

ALIA ORATIO.

Ad eundem Sanctum.

A Ve IOSEPH fili David, qui meruisti audire ab Angelo: noli timere accipere MARIAM coniugem tuam: quod enim in illà natum est, de Spiritu sancto est; pariet autem Filium, & vocabis nomen eius IESVM. Hunc ô IOSEPH exora, ut me quoque salvuum faciat à peccatis meis; liberet à N. N. donet sanitate, sapientià, ac sanctitate; tandémque perducat ad se in

horâ mortis mez,
Amen.

V 5 APPRO-